

Werknemers verdienen respect!

Voor onze kinderen

Arizona-politici verdedigen hun regeerakkoord vaak met de uitleg dat het zo moet, om de toekomst van onze kinderen te verzekeren. En dat het dus niet anders kan. Dat is tweemaal gelogen.

We doen het voor onze kinderen. 'Het' dat is dan besparen op pensioenen en landingsbanen. De lonen verder bevriezen en aansturen op een hervorming van de index. Nachtarbeid en overuren goedkoper maken. Zondagwerk veralgemenen. Het voorziene budget voor de allerlaagste pensioen en andere uitkeringen simpelweg schrappen. Zieken naar het werk jagen en op hun uitkering besparen. Allerlei nepstatuten uitbreiden. Hoe onze kinderen hier beter van worden, dat moet iemand toch eens uitleggen.

De waarheid is dat onze kinderen er, net zoals wie nu al aan de slag is, simpelweg slechter van worden. Al deze ingrepen zullen onze samenleving de komende tientallen jaren in negatieve zin veranderen. "We doen het voor de aandeelhouders", dat is de enige correcte uitleg achter Arizona. Zij zijn de enigen die er beter van worden als medewerkers zich langer, harder en goedkoper moeten afbeulen. Terwijl gewone mensen alleen maar te horen krijgen dat het geld op is.

En dan die tweede Arizona-leugen, "het kan niet anders". Het eeuwige excuus voor diegenen die vooral niet willen dat de cijfers eens goed worden bekeken. Zodat men zonder tegenspraak kan zeggen dat 'iedereen moet bijdragen'. Iedereen heeft ondertussen door dat werkende mensen veel meer dan hun steentje bijdragen. En het is nu ook niet zo dat pakweg onze pensioenen of gezondheidszorg overdreven gul zijn. Het probleem is dat wie rijk is, en dat word je in dit land niet door gewoon te werken, de dans

ontspringt. Er is zelf afgesproken dat de bijdragen van de sterkste schouders vooral niet méér mogen zijn dan 11% van de inspanningen, maar meer besparen, dat is geen probleem. Er wordt nu een meerwaardebelasting ingevoerd die och got 500 miljoen euro moet opbrengen. Als die meerwaardebelasting er al komt, want MR en N-VA deden er in de eerste week van de regering al alles aan om dit te saboteren. Ter vergelijking, op de pensioenen wordt 2,4 miljard per jaar bespaard, op eindeloopbaan, ziekte en werkloosheid nog eens 2,7 miljard. En op de gezondheidszorg nog eens 500 miljoen.

Waar onze overheid wel bijzonder gul in is, zijn bedrijfssubsidies. Jaarlijks krijgen bedrijven 16 miljard euro subsidies. Daarmee zijn we Europees kampioen! Bedrijven worden trouwens door deze regering nog extra gepamperd, met nog eens twee miljard extra lastenverlaging. Terwijl het geld op is. Dat de rekening dan niet klopt, zal niemand verbazen.

Iedere euro die rijken of bedrijven niet betalen, die mag de kleine man of vrouw ophoesten. Dit moet veranderen. Een regering die de zaken echt wil aanpakken, weet goed genoeg waar ze moet zijn. Ze moet het alleen willen. Voor onze kinderen. Maar dan wel echt en niet alleen met mooie praatjes.

Ann Vermorgen,
voorzitter ACV

Marie-Hélène Ska,
algemeen secretaris ACV

Staak mee op 31 maart en maak het verschil!

In deze krant kan je lezen wat de Arizona-regering allemaal in petto heeft, voor jou en je kinderen. Het gaat om zeer ingrijpende beslissingen die miljoenen huidige en toekomstige werknemers zullen treffen. Werken, zwijgen en ondergaan is dus geen optie.

Moeten we dan niet gewoon vriendelijk vragen om de plannen wat aan te passen? Dat zal het ACV zeker doen en blijven doen. Helaas merken we nu al dat dit niet volstaat. 'Het kan niet anders', weet u wel. We zullen dus een krachtig signaal aan de regering moeten geven. En aan de werkgeversorganisaties, want zij zijn uiteraard wel heel opgetogen met deze regering.

Stakingsacties hebben onze samenleving de afgelopen 150 jaar een heel pak beter en rechtvaardiger gemaakt. Algemeen stemrecht, de achturendag, betaald verlof, onze sociale zekerheid, ... al die vooruitgang is er alleen maar gekomen na grote stakingen die op dat moment op net zoveel kritiek en bagger onthaald werden als vandaag het geval is. Ook nu moeten we niet op applaus rekenen van politici, werkgevers en opiniemakers. Maar we moeten blijven opkomen voor een betere samenleving en voor de rechten van gewone mensen! Want niets is voor altijd verworven.

De ideale wereld van Arizona bestaat niet

Wat als...

... je toch ziek wordt

- Dan dreigen er meteen sancties bij een misstap: van 10% verlies van uitkering tot zelfs een volledige schorsing.
- Dan krijg je pas na 8 weken werkhervatting terug recht op gewaarborgd loon, in plaats van na 2 weken nu.
- Dan wordt de procedure medische overmacht al na 6 maanden ingezet, in plaats van na 9 maanden nu.
- Dan moet je je verplicht inschrijven bij de VDAB als er nog werkmogelijkheden zijn.
- Dan loop je risico op een pensioenmalus (pensioenvermindering), die stijgt van 2% (tot 2030), naar 4% (tot 2040) en 5% (vanaf 2040)

ER IS NOG WEINIG RUIMTE OM ZIEK TE ZIJN. ALS JE ZIEK BENT, WORD JE VOORAL IN DE RICHTING VAN WERKEN GEDUWD.

Voorbeeld: Jonathan (30) heeft het lastig met de werkdruk en valt uit met een burn-out. Er volgt een hele papierwinkel – waar zijn hoofd momenteel niet naar staat – en Jonathan vergeet een document in te vullen. Hij wordt gesanctioneerd en verliest 10% van zijn uitkering. Na enkele maanden voelt Jonathan zich klaar om opnieuw aan de slag te gaan. Aangepast werk wordt niet voorzien en kan hij niet afdwingen, dus begint hij opnieuw aan dezelfde taken bij zijn werkgever. Na drie weken proberen hervalt hij echter. Hij valt opnieuw op een ziekte-uitkering, omdat de Arizona-regering beslist heeft dat hij minstens acht weken had moeten werken om recht te hebben op opnieuw gewaarborgd loon. Omdat Jonathan uiteindelijk bijna een jaar buiten strijd is, zal hij ook nog eens sneller een pensioenmalus kunnen oplopen bij het opnemen van vervroegd pensioen.

... je toch tijdelijk werkloos wordt

- Dan krijg je minder pensioen: periodes van tijdelijke werkloosheid – voor alle duidelijk, géén keuze van de werknemer – worden minder gelijkgesteld én worden gelijkgesteld aan een lager inkomen.

DE TIJDELIJKE WERKLOOSHEID WERD TIJDENS DE PANDEMIE IN HET LEVEN GEROEPEN OM BEDRIJVEN IN MOEILIKHEDEN TE ONDERSTEUNEN. NU ZIJN DE WERKNEMERS ER DE DUPE VAN.

“Wat als we niet meer aan vereiste aantal werkdagen komen?”

Wie zegt dat jongeren nog niet wakker liggen van hun pensioen, komt bedrogen uit. Jorge Oorlynck, een 34-jarige onderhoudstechnicus bij CNH, vraagt het zich luidop af. “Wij maken hier landbouwmachines, maaidorser, ... Momenteel ligt de verkoop van landbouwmachines laag. Daardoor is er hier veel economische werkloosheid. Bij de productie van de maaidorser kenden we het voorbije jaar tot 70 werkloosheidsdagen. De collega’s van de hakselaars telden er zelfs meer dan 100. Wat als we daardoor niet meer aan het vereiste aantal werkdagen komen, terwijl we er zelf geen controle over hebben?”

... je toch deeltijds werkt

- Dan kan je vervroegd pensioen waarschijnlijk op je buik schrijven: vanaf 1 januari 2027 tellen enkel jaren met 156 gewerkte dagen mee als loopbaanjaar. Wie deeltijds werkt, valt sneller uit de boot.
- Dan is de kans op een pensioenmalus groter: wie niet aan een 35-jarige loopbaan van 156 gewerkte dagen per jaar én 7.020 effectief gewerkte dagen komt, heeft prijs.

DEELTIJDS WERKEN WORDT AFGESTRAFT: JE KAN MINDER SNEL OP PENSIOEN, ÉN JE ONTVANGT MINDER PENSIOEN.

Voorbeeld: Christine (64) begon op haar 21ste als verpleegkundige te werken. Nu, 43 jaar later, begint de job te wegen en wil ze met pensioen gaan na 43 gewerkte jaren op 64. Maar omdat Christine deeltijds werkte gedurende tien jaar toen haar kinderen kleiner waren, komt ze niet aan 156 gewerkte dagen per jaar in die periode. Christine is namelijk – zoals ongeveer iedereen – eens een paar dagen ziek geweest gedurende die tien jaar. Daarom komt ze niet aan de noodzakelijke gewerkte dagen, en zal ze dus een pensioenmalus krijgen want maar 33 van haar 43 gewerkte jaren tellen mee. Te weinig voor een volledig pensioen en dus verliest ze 4% van haar pensioen, 2% per jaar voor de wettelijke leeftijd van 66.

Jorge Oorlynck (34), onderhoudstechnicus CNH

Jos Van Nijlen (54), grondwerker

“Ik kreeg al twee nieuwe knieën. Veel meer moet daar niet bij komen”

... je toch wat minder wil werken

- Dan blijft het afwachten hoe dat kan: het familiekrediet vervangt loopbaan- onderbrekingen en tijdskrediet, maar hoe het er uit zal zijn? Nog een groot vraagteken.
- Dan zal dat toch moeilijker worden op het einde van je carrière: de toegang tot landingsbanen wordt verstrengd, én omdat de dagen landingsbaan niet gelijkgesteld worden, wordt het moeilijker om vervroegd op pensioen te gaan.
- SWT – beter gekend als brugpensioen – kan niet meer. Enkel medisch SWT blijft bestaan. Mensen die al in hun vooropzegg zitten, dreigen ook niet meer met SWT te kunnen gaan!

OP HET EINDE VAN JE LOOPBAAN, MOET JE GEWOON DOORDOEN. HET RUSTIGER AAN DOEN LUKT NIET MEER MET ARIZONA.

De toegang tot landingsbanen wordt verstrengd, terwijl ook de mogelijkheden op vervroegd pensioen gefnuikt worden. “Op mijn 19 begon ik te werken als slager, nadien ging ik aan de slag bij DAF en nu ben ik al 17 jaar grondwerker”, zegt Jos Van Nijlen (54). “Mijn loopbaan telt dus 35 jaar. Dit jaar was ik van plan om een landingsbaan aan te vragen, waardoor ik een dag in de week minder zou kunnen werken. Maar daar twijfel ik nu aan, want dat zal invloed hebben op mijn pensioen. Wanneer ik met pensioen kan gaan, weet ik niet. Maar dat dit zwaar fysiek werk is, staat vast. Ik kreeg intussen al twee nieuwe knieën. Veel meer moet daar niet bijkomen.”

... je jong bent en net komt piepen op de arbeidsmarkt

- Dan heb je geluk als je onmiddellijk voltijds aan de slag kan. Deeltijdse én flexibele contracten worden vergemakkelijkt, waardoor je twee of zelfs drie jobs moet combineren om de eindjes aan elkaar te knopen.
- Dan kan je de concurrentie aangaan met flexi-jobbers: die mogen nu in alle sectoren aan de slag, waardoor er minder arbeidskansen overblijven voor starters.
- Dan krijg je maar maximaal 1 jaar een inschakelings-uitkering, tegenover bijna 3 jaar nu. Positief is wel dat je ze krijgt na een beroepsinschakelingsstijd van 156 dagen in plaats van 310 dagen nu.

HET WORDT VOOR JONGEREN NOG MOEILIJKER OM DIRECT EEN DEGELIJKE BAAN TE VINDEN.

Voorbeeld: Emilie (18) heeft net de schoolbanken verlaten en vindt direct een job. Een deeltijds contract, maar ach, alle begin is moeilijk. Tot ze het contract wat meer in detail bekijkt: 8 werkuren per week. Emilie moet op zoek naar nog een tweede job – en misschien zelfs een derde - om een volwaardig inkomen te hebben. Niet makkelijk, want de arbeidsmarkt wordt overspoeld door flexi-jobbers die op een vaste dag in de week kunnen inspringen. Terwijl Emilie in haar arbeidsreglement leest dat er gewerkt moet worden van maandag tot vrijdag, tussen 8u en 17u. Maar op welke dag dat is? Dat verandert elke week. Emilie kan zich dus moeilijk engageren bij een andere werkgever. En als ze al bij een andere werkgever een tweede contract weet af te sluiten, dan zijn die twee contracten samen best meer dan halftijds. Zo niet, dan telt dat jaar niet mee voor haar pensioenopbouw.

... je plots nog flexibeler moet werken

- Dan heb je geen zekerheid meer over je werktijd of werkvolume, omdat de arbeidsduur wordt versoepeld.
- Dan kan je plots periodes erg veel en andere erg weinig moeten werken, omdat de minimale arbeidsduur wordt afgeschaft.
- Je plots periodes erg veel en erg weinig kan werken, omdat je je uren op jaarbasis moet presteren.
- Dan kan je plots op zondag moeten gaan werken, want verplichte sluitingsdagen worden afgeschaft.
- Dan krijg je pas na middernacht een premie voor nachtwerk, in plaats van na 20 u. nu.

HET MOET FLEXIBELER, HET MOET LANGER, HET MOET HARDER: DE MAATREGELEN VAN DE ARIZONA-REGERING HEBBEN TOTAAL GEEN OOG VOOR HET PRIVÉLEVEN.

Saïd Abarkan, “Als de premies voor nachtwerk verminderen, verliest ons bedrijf heel wat mensen”

... je toch op pensioen wil

- Dan heb je hopelijk lang genoeg gewerkt: vanaf 1 januari 2027 tellen enkel jaren met 156 gewerkte dagen mee als loopbaanjaar. Vervroegd pensioen wordt iets voor een zeer beperkt aantal werknemers.
- Dan heb je best 35 jaar gewerkt met elk minimum 156 gewerkte dagen én 7.020 effectief gewerkte dagen doorheen je carrière, anders krijg je een pensioenmalus vanaf 2026, die stijgt van 2% (tot 2030), naar 4% (tot 2040) en 5% (vanaf 2040) per jaar dat je vroeger dan de wettelijke leeftijd stopt met werken.
- Dan ben je best niet werkloos, ziek, tijdelijk werkloos, ... geweest: anders dreigt de pensioenmalus.
- Je kan al op pensioen op 60 jaar, maar dan moet je wel 42 loopbaanjaren met elk 234 gewerkte dagen kunnen voorleggen. Dat is voor niet veel mensen weggelegd.

IEDEREEN ZAL LANGER ÉN HARDER MOETEN WERKEN. ALS JE DAT NIET KON OMWILLE VAN REDENEN WAAROP JE GEEN INVLOED HAD: PECH.

Voorbeeld: Louis (60) denkt dat hij vervroegd op pensioen kan, na een zware carrière van 42 jaar in de bouw. Hij is de Arizona-regering dankbaar, want voordien kon hij pas na 44 jaar carrière op vervroegd pensioen. Tot Louis de kleine lettertjes leest: ieder jaar moet hij 234 dagen hebben gewerkt om aanspraak te maken op vervroegd pensioen. Louis begint te rekenen – een standaard werkdag telt zo’n 260 dagen – en beseft dat hij niet direct na zijn middelbare studies kon beginnen werken, maar even heeft moeten zoeken naar een job. Een carrière van 41 jaar dus, in plaats van 42. En wat tijdens dat jaar tijdelijke werkloosheid omwille van corona, toen de bouwmaterialen schaars werden? Jammer, een carrière van 40 jaar in plaats van 42 jaar. Louis zal dus nog 2 jaar moeten verder werken om op pensioen te kunnen.

... je toch een superlaag pensioentje of uitkering hebt

- Dan heb je pech: de welvaartsenveloppe, die de sociale partners in staat stelt om tweejaarlijks de allerlaagste pensioenen en uitkeringen te verbeteren, wordt afgeschaft.

HONDERDDUIZENDEN MENSEN MET EEN INKOMEN ROND OF ZELFS ONDER DE ARMOEDEGREN, WORDEN AAN HUN LOT OVERGELATEN.

Karolien (55), verpleegkundige

“Ik spaar het ‘vakantiegeld’ van mijn uitkering voor een driewiel fiets”

Karolien (55) werkte als verpleegkundige op intensieve zorgen tot het noodlot toesloeg: na een val raakte ze zwaargewond en zat ze vier jaar in een rolstoel. Ze valideert nog steeds van de zenuwletsels in haar onderbenen en gescheurde spieren, en leeft van een invaliditeitsuitkering. “Het is mijn doel om ooit terug te kunnen werken. Dankzij de uitgebreide revalidatetherapie merk ik veel vooruitgang, maar ik heb nog een lange weg af te leggen. De therapie is duur en neemt een grote hap uit mijn budget. Daarom ben ik blij dat de inhaalpremie bestaat (vakantiegeld voor mensen met een invaliditeitsuitkering, nvdr.), die kon worden ingevoerd dankzij de welvaartsenveloppe. Dat extraatje kan ik goed gebruiken: ik spaar momenteel voor een driewiel fiets. Door het ongeval durf ik niet meer op een reguliere fiets te rijden, een driewieler zou mij een stuk van mijn mobiliteit én zelfstandigheid teruggeven.”

Foto: Wouter Van Vooren

... je een vrouw bent

- Dan dreig je minder inkomen te hebben: door de afbouw van het huwelijksquotiënt, dreigen vrouwen – die nog steeds vaker een deel van hun loopbaan inzetten om onbetaalde zorgarbeid te verrichten – hun inkomen te zien dalen.
- Dan krijg je minder rechten, omdat ze afhangen van je loopbaan. Vrouwen werken vaker deeltijds én met onderbrekingen om gezinstaken op te nemen, en worden daarvoor gestraft in de werkloosheid, bij landingsbanen en in het pensioen.
- Dan volgt er minder pensioen: bijna 8 op 10 gepensioneerden die niet aan 35 loopbaanjaren van 156 effectief gewerkte dagen en 7.020 totaal gewerkte dagen komen, zijn vrouw. Ook de gezinsdimensie wordt afgebouwd, waardoor het bijkomend stukje pensioen bij overlijden of echtscheiding van de partner wegvalt.

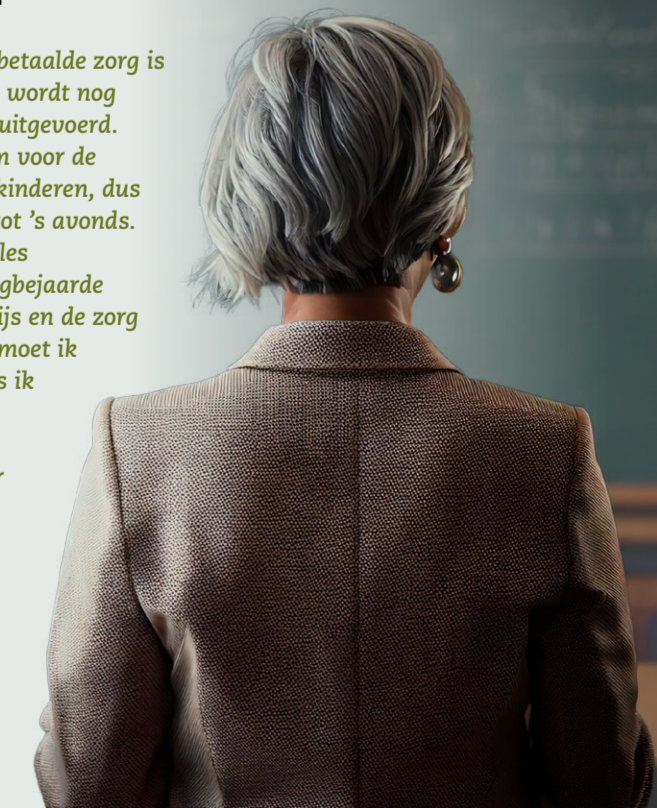
VROUWEN ZIJN DE DUPE VAN DE MAATREGELN VAN DE ARIZONA-REGERING. VROUWVRIENDELIJK KAN JE DEZE REGERING NIET NOEMEN, EN DAT ZIE JE AL BIJ DE SAMENSTELLING: AMPER 4 VROUWEN IN DE 15-KOPPIGE REGERING, GEEN ENKELE VROUWELIJKE VICEPREMIER.

Lea* (61), onderwijzeres

“Ik voel me gestraft omdat ik zorgde voor anderen”

Het gebrek aan aandacht voor onbetaalde zorg is een pijnpunt. Die onbetaalde zorg wordt nog steeds grotendeels door vrouwen uitgevoerd. “Ik ben tien jaar thuisgebleven om voor de kinderen te zorgen. Ik heb zeven kinderen, dus dat was werken van ‘s ochtends tot ‘s avonds. Nu zit ik in een periode waarin alles samenvalt: de zorg voor mijn hoogbejaarde moeder, mijn werk in het onderwijs en de zorg voor mijn kleinkinderen. Tegelijk moet ik nog werken tot ik 66 jaar ben. Als ik vroeger niet was thuisgebleven voor de kinderen, kon ik al met pensioen. Ik voel me gestraft voor die keuze.”

* Lea is een schuilnaam

'Maar de index is toch gered?'

De Arizona-regering belooft in haar regeerakkoord dat ze de lonen gaat verhogen. Maar ook hier is het opletten geblazen. Want wat de ene regeringshand misschien geeft, neemt de andere alvast terug. Resultaat: je blijft met lege handen achter

Terwijl men zegt de lonen te willen verhogen, behoudt de regering de loonnormwet en blijven de brutolonen dus wel geblokkeerd. Een echte loonsverhoging is de komende jaren dus onmogelijk. Pas vanaf 2029 verdienen je mogelijk netto wat meer. Geen hoger brutoloon, dat heeft gevolgen voor je pensioen later of voor een ziekte-uitkering. Die worden berekend op basis van je brutoloon. Als je brutoloon niet stijgt, zal je ziekte-uitkering of pensioen later een pak lager zijn.

Regeringspartijen schermen met de afspraak dat ze wel de index behouden. Het zou er nog aan mankeren, de index die zorgt dat je loon stijgt als de prijzen stijgen, was de afgelopen jaren cruciaal om de koopkracht enigszins te beschermen. Maar, zo zeker is het behoud van de index niet. In het regeerakkoord staat immers dat de vakbonden en werkgeversorganisaties tegen 31 december 2026 een voorstel moeten maken 'om de index te hervormen'. Als ze dat niet doen zal de regering zelf beslissen. Met werkgeversorganisaties die veel vrienden hebben in de regering, laat het resultaat voor de index zich raden.

De fiscale hervorming die moet zorgen voor hogere nettolonen zal trouwens pas echt in werking treden vanaf 2029. Niet toevallig als deze regering op het einde van de rit is. In de politiek is vier jaar een eeuwigheid. Bestaat de Arizona-regering dan nog? Die hervorming zou ook heel veel geld kosten. Aangezien nu al duidelijk is dat de begroting van deze regering langs alle kanten rammelt en op heel veel lucht is gebouwd, is het maar de vraag of ze dan dat geld zal hebben. Als ze die centen dan toch zou vinden, zal er de jaren erna nóg meer moeten bespaard worden. Op pensioenen bijvoorbeeld.

De broekzak-vestzak-tactiek is niet alleen een risico achteraf, maar ook al in de hervorming zelf. Met de afschaffing van de huwelijksquotiënt zijn gezinnen met één inkomen of met een gewoon en een laag inkomen slechter af vanaf 2028. Zij zullen dan meer belastingen betalen. Daarnaast worden ook andere fiscale aftrekposten afgeschaft of beperkt. Dat gaat dan van de aftrek per kind ten laste tot het onderhoudsgeld bij gescheiden koppels. In het Vlaams regeerakkoord staat bovendien ook dat de jobbonus zal worden afgeschaft, waardoor het voor de laagste inkomens sowieso een nuloperatie dreigt te worden.

De Arizona-regering belooft ook dat de waarde van maaltijdcheques mag verhogen en zegt dat zo de koopkracht zal verhogen. Dan moet je natuurlijk wel eerst maaltijdcheques krijgen, dat is voor een groot deel van de werknemers nu

niet het geval. En het is niet omdat de regering de wettelijke mogelijkheid zou geven om de waarde van maaltijdcheques te verhogen, dat je werkgever dat ook doet. Het enige wat wel zeker is, is dat alle andere soorten cheques afgeschaft worden. Een dode mus, die vliegt niet ver...

Van besparingen op openbare diensten wordt iedereen het slachtoffer

Kinderen die goed onderwijs krijgen, een bereikbare, betaalbare en goede zorg, het vuilnis dat opgehaald wordt, goed openbaar vervoer, criminelen in de cel, de brandweer en andere nooddiensten die paraat staan, goede wegen,... Het zijn zaken waar we allemaal op rekenen. Maar daarvoor hebben we wel sterke publieke diensten nodig. En net zij lopen heel erg in het vizier van de Arizona-regering die wil besparen op de werkingsmiddelen, op hun personeelsbezetting en op hun rechten.

De pensioenrechten van alle werknemers uit de openbare diensten worden ingekort, waardoor ze langer en voor minder pensioen zullen moeten werken. Dat wordt gemakshalve onderbouwd met vergelijkingen die geen steek houden. Werknemers met een correct aanvullend pensioen krijgen evenveel als statutaire ambtenaren.

Zo zet men werknemers tegen elkaar op. Daarmee wil men vooral de lat voor iedereen naar beneden trekken en daar wordt niemand beter van. En zo vinden we straks niemand meer om onze kinderen te onderwijzen, ons vuil op te halen of in de zorg te werken. Finaal is de hele bevolking daarvan de dupe.

"300 jaar ervaring moet ook nog de ladder op kunnen klimmen"

Bert Goedermans (60)
brandweerman
Hasselt

"We waren vorige week op weg naar een huisbrand en keken in de vrachtwagen even om ons heen. De jongste aan boord was 45 jaar. Je kan het positief draaien en zeggen: er zit 300 jaar ervaring samen in de camion. Maar die 300 jaar ervaring moet ook nog de ladder op kunnen klimmen, hé.

De job is behoorlijk zwaar en er zijn heel weinig uitwijkmogelijkheden. We zetten ons leven en onze gezondheid op het spel: het beroep van brandweerman is erkend als kankerverwekkend, door de stoffen die we inademen. Dan vind ik dat er op het einde van de rit iets tegenover mag staan."

Sluit aan bij de algemene staking op 31 maart!

Staken, zo doe je dat

Wie staakt, heeft recht op een stakersvergoeding. Die bedraagt 40 euro voor wie minstens 6 maanden lid is van het ACV. Wie staakt, moet daar natuurlijk geen toestemming voor vragen aan de baas, staken is een recht!

Om de stakersvergoeding uit te betalen, vraagt het ACV je om een aanvraag van stakersvergoeding in te vullen. Vul die aanvraag nauwkeurig in om je vergoeding vlot te verkrijgen! Zo zal je rekeningnummer en je ACV-lidnummer gevraagd worden. Je kan terecht bij de ACV-vakbondsafgevaardigden in je bedrijf voor de aanvraag van je stakersvergoeding.

Als er geen ACV-vakbondsafgevaardigden in je bedrijf zijn, dan kan je terecht bij je provinciaal ACV-verbond.

www.hetacv.be/arizonastaking

